

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

۱۵

بِهِ سَوْيِ الْعِرْفٍ

تفسیر آیات ولایت و امامت

(فتا) ر امّت
با دُردا نه خلق ت

۹ خرداد ۱۳۸۶
۱۴۲۸ جمادی الاولی

تکشیر این جزو ه

با رعایت محتوا ، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

« الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلها الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين ». .

« قال الله الحكيم في محكم كتابه أَعُوذ بالله من الشيطان الرجيم »

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لَعَنْهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾^(۱).

آنها که خدا و پیامرش را آزار می دهنند، خداوند آنان را از رحمت خود در دنیا و آخرت دور ساخته و برای آنها عذاب خوارکننده ای آماده کرده است.

سؤال اصلی:

بحث این جلسه را به تناسب شام شهادت مظلومانه حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا علیها السلام به گونه ای طرح می نماییم که مناسبت شب رعایت شود و سلسله مباحث قطع نگردد، در ضمن پاسخ بعضی از سؤالات نیز روشن گردد. اساساً چه ضرورتی دارد که ما این مناسبتها را تکریم نماییم؟ چرا در این گونه مناسبات پیرامون شخصیت های مربوط سخن می گوییم؟ به چه دلیل لازم است تا این

۱- سوره احزاب، آیه ۵۷.

حضرات را بشناسیم و نسبت به جایگاه آنان معرفت حاصل نماییم؟

نکته قابل توجه که می‌تواند، پاسخ به این سؤال را روشن کند، این است که به همان دلیلی که معرفت خداوند، لازم است، به همان دلیل و برهانی که ما باید نسبت به ذات اقدس ربوبی و توحید معرفت داشته باشیم، به همان دلیل باید نبوّت را بشناسیم و به نبی معرفت پیداکنیم، به همان دلیل باید به مقام ائمه علیهم السلام آگاهی کافی و لازم داشته باشیم. همه این سخنان به سلسله مباحثی که در گذشته بیان شد باز می‌گردد.

خداؤند متعال فَقَالَ مَا يَشَاءُ جَهَانَ خَلْقَتْ وَ أَفْرِينَشْ است وَ حَضَرَاتْ معصومین علیهم السلام وَسَائِطَ فِيْضِ جَارِيَةِ الْهَيَّةِ وَ قَادِرُ بِرِّ هُرِّ نُوْعِ تَصْرِيفِ در عالم تکوین هستند. لذا ما باید مقتدرین و متصرّفین در عالم خلقت و تکوین را بشناسی نکته دیگر که برای سعادت دنیوی ما و دسترسی به راه راست و بازشناسی حق از باطل ضرورت دارد، این است که کسانی که حق در وجود آنها متباور است، کسانی که رضای آنها رضای حق است و سخط و خشم آنها، خشم ذات اقدس ذوالجلال است، کسانی که اطاعت آنها اطاعت خدا است و کسانی که عصیان آنها عصیان خدا است، باید مورد شناسایی قرار گیرند.

مقام حضرت زهرا علیها السلام بالآخر لز عصمت:

این کلام رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را مکرر شنیده‌اید:

«إِنَّ اللَّهَ يَرْضِي لِرَضَا فاطِمَةٍ وَيَغْضِبُ لِغَضِيبِهَا»^(۱).

خداؤند به رضای فاطمه عليها السلام خشنود می شود و به خشم فاطمه عليها السلام

غضیناک می گردد.

از این کلام روشن می گردد که مسأله، فوق مقام عصمت است. زیرا عصمت، یعنی انسان تمام خواسته ها و خواهش های خود را متناسب با خشم و رضای خداوند قرار دهد. اگر کسی به رضای خدا خشنود گردد و به خشم خدا غضیناک گردد، دارای مقام عصمت است. اما جایگاه فاطمه زهرا عليها السلام بالاتر از عصمت است. زیرا خدا به رضای فاطمه عليها السلام خشنود و به خشم فاطمه عليها السلام خشمگین می گردد.

شناخت و معرفت به مقام فاطمه عليها السلام، بالاتر از توان عقل و درک ماست.

رسول الله ﷺ می فرمایند:

«إِنَّمَا سَمِّيَّتْ فاطِمَةٌ لِأَنَّ الْخَلْقَ فَطَمُوا عَنْ مَعْرِفَتِهَا»^(۲).

ایشان به نام فاطمه نامگذاری شدند زیرا مخلوقات از شناخت ایشان عاجزند.

به این سخن رسول الله ﷺ خوب عنایت کنید که چرا فاطمه عليها السلام را

۱- از منابع شیعه بنگرید به: مؤتمر علماء بغداد صفحه ۱۸۷ و بحار الانوار، جلد ۳۰ صفحه ۳۵۳ و از منابع اهل سنت بنگرید به: مستدرک حاکم، جلد ۳ صفحه ۱۵۴ و المعجم الكبير، جلد ۲۲ صفحه ۴۰۱ و صحيح بخارى، جلد ۵ صفحه ۸۳.
۲- بحار الانوار، جلد ۴۳ صفحه ۶۵.

فاطمه نام گذاری نمودم؟ زیرا همه آفرینش از شناخت ایشان عاجز هستند.

پیامبر ﷺ در این روایت نفهمده‌اند انسانها از معرفت ایشان عاجز هستند. بلکه می‌فرمایند: تمام آفرینش از درک مقام او عاجز هستند. یعنی جبرئیل امین که ناموس وحی است او نیز نمی‌تواند فاطمه ؑ را بشناسد. میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و همهٔ انبیاء عظام الهی ؑ از درک معرفت فاطمه زهرا ؑ عاجز هستند. خلق به معنای هر موجودی است که آفریده شده است. هنگامی که همراه با «ال» می‌شود، حالت جمع در آن تقویت می‌گردد و تعمیم را می‌رساند. به عبارت دیگر «خلق» همراه با «ال» تمام مخلوقات را شامل می‌گردد.

روایت مفصلی را مرحوم مجلسی رض در باب معاد کتاب بحار الانوار نقل نموده است. توصیه می‌کنم، آقایانی که به این کتاب دسترسی دارند مراجعه نموده تمام روایت را ملاحظه نمایند.

رسول الله ﷺ به حضرت فاطمه ؑ می‌فرمایند:

«إِذَا اسْتَقْرَأْتُمْ لِيَاءَ اللّٰهِ فِي الْجَنَّةِ زَارَكُ أَدَمُ وَمَنْ دُونَهُ النَّبِيُّونَ»^(۱).

آنگاه که اولیای الهی در بهشت جای گیرند، آدم و تمام انبیای پس از ایشان به زیارت تو خواهند آمد.

این چه مقام با عظمتی است که تمام انبیاء الهی ؑ در سرای جاوید به صفاتی می‌ایستند تا فاطمه ؑ را زیارت کنند.

^۱-بحار الانوار، جلد ۴۳ صفحه ۲۲۷.

این چه مقامی است که خداوند به دردانه آفرینش اعطا کرده است. روایات فراوانی در رابطه با علو مقام حضرت فاطمه علیها السلام وجود دارد. تواتر، کثرت و تنوع این دست روایات به حدی است که ما را به یقین می‌رساند که درک جایگاه ایشان فراتر از توان عقل قاصر بشریّت می‌باشد.

داستان خلقت حضرت فاطمه علیها السلام

همه مصادر و منابع روایی اعم از شیعه و سنتی داستان آفرینش حضرت فاطمه علیها السلام را نقل نموده‌اند. ما صدر این روایت را از زبان امام صادق علیه السلام و بقیه روایت را از منابع عامه نقل می‌نماییم. این روایت صحیحه بوده، هیچ مناقشه‌ای در سند آن نیست و می‌توان بر اساس آن فتوی داد.

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

«کان النبیّ یکثرا تقبیل فاطمة فعاتبته علی ذلك عایشة فقالت: يا رسول

الله إِنَّك لَتَكْثُرُ تَقْبِيلَ فَاطِمَةٍ»^(۱).

پیامبر [صلوات الله عليه وآله وساتره] بسیار فاطمه علیها السلام را می‌بوسید. عایشہ ایشان راسرزنش

کرد و گفت: ای رسول خدا [صلوات الله عليه وآله وساتره] تو فاطمه علیها السلام را زیاد می‌بوسی.

ادامه روایت را از مصادر اهل سنت نقل می‌کنیم. سیوطی در در المنشور^(۲)

۱-بحار الانوار، جلد ۱۸ صفحه ۳۱۵.

۲-در المنشور، جلد ۴ صفحه ۱۵۳.

عايشه چنین فرمودند:

و طبرانی در معجم^(۱) و ... نقل نموده‌اند که پیامبر ﷺ در پاسخ به سرزنش

«لَمَا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ فَوَقَعَتْ عَلَى شَجَرَةٍ مِّنْ أَشْجَارِ
الْجَنَّةِ لَمْ أَرْفِي الْجَنَّةَ أَحْسَنَ مِنْهَا وَلَا أَبِيسَ وَرْقًا وَلَا أَطِيبَ ثَمَرَةً فَتَنَوَّلْتُ
ثَمَرَةً مِّنْ ثَمَرَاتِهَا فَأَكَلْتُهَا فَصَارَتْ نَطْفَةٌ فِي صَلْبٍ فَلَمَّا هَبَطْتُ إِلَى الْأَرْضِ
وَاقَعْتُ خَدِيجَةَ فَحَمَلَتْ بِفَاطِمَةَ فَإِذَا أَنَا اشْتَقْتُ إِلَى رِيحِ الْجَنَّةِ شَمَّتْ رِيحَ
فَاطِمَةَ».

در معراج^(۲) مراب بهشت وارد کردند. در میان درختان بهشت به
درختی برخورد کردم که به نیکوبی آن و درخشش برگهاش و
پاکیزگی میوه هایش مانند آن ندیدم. از میوه آن خوردم که تبدیل به
نطفه‌ای گردید و بعد از بازگشت در رحم خدیجه [علیهم السلام] قرار گرفت و
ایشان به فاطمه [علیهم السلام] باردار شد. پس هرگاه مشتاق بوی بهشت
می‌شوم، بوی فاطمه [علیهم السلام] را استشمام می‌کنم.

به این روایت که بسیاری از منابع مورد اعتماد اهل سنت آن را نقل
نموده‌اند، دقّت کنید. رسول اکرم ﷺ در معراج به بهشت می‌روند. اول شخص
عالیم خلقت و آفرینش در ارفع ملک الله یعنی بهشت، از افضل میوه‌های بهشتی

۱- المعجم الكبير، جلد ۲۲ صفحه ۴۰۱

۲- در بعضی روایات نقل شده که پیامبر ﷺ ۱۲۰ مرتبه به معراج رفته‌اند. (تفسیر نور الثقلین، جلد ۳ صفحه ۹۸)

تناول می‌کنند و نطفهٔ فاطمه عليها السلام متکون می‌شود.

تناسب بین روح و جسد

بر اساس آیات کریمهٔ قرآن بین جسد و روح تناسب وجود دارد. قرآن در مورد خلقت آدم عليه السلام می‌فرماید:

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾^(۱).

وقتی گل انسان را تسویه و تنظیم نمودم [و قابلیت دریافت فیض را پیدا کرد] آنگاه از روح خود در آن دمیدم.

﴿لَقَدْ حَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^(۲).

انسان را در بهترین شکل و متناسب‌ترین صورت خلقت نمودیم.

[هیچ مخلوقی در عالم خلقاً و خلقاً احسن از انسان نمی‌باشد].

کلمه «فسوّها» که در برخی آیات و روایات آمده یعنی بطور منظم و مرتب به گونه‌ای که هر چیز در جای خود قرار گرفته باشد. بعد از این تسویه و تعديل قابلیت دریافت فیض محقق می‌گردد و خداوند از روح خود در آن می‌دمد، زیرا پس از آمادگی جسد، خداوند روح را در انسان می‌دمد. هر نوع جسدی قابلیت دریافت فیض خاص الهی را ندارد. به عبارت دیگر برخی از موجودات قابلیت

۱- سوره حجر، آیه ۲۹.

۲- سوره تین، آیه ۴.

پذیرش روح انسانی را ندارند.

با توجه به مقدمه‌ای که بیان شد به این نکته دست می‌باییم:

جسم و جسدی که اساس و ماهیت آن را مواد این دنیا تشکیل می‌دهد، استعداد و قابلیت دریافت روح الله را پیدا می‌کند و خداوند روح خود را در آن می‌دمد. حال اگر ریشه و ماهیت جسم و جسدی برترین میوه‌های بهشتی باشد، این چنین جسدی قابلیت دریافت چگونه فیضی را خواهد داشت و چه روحی را دریافت خواهد نمود؟ دانسته شد که اساس جسم حضرت زهرا علیها السلام از برترین میوه‌های بهشت است پس جسم ایشان با تمام اجسام این دنیا متفاوت است و در نتیجه روحی هم که در این جسد دمیده می‌شود نسبت به سایرین تفاوت خواهد داشت.

به همین دلیل پیامبر صلی اللہ علیہ وسالہ وعلیہ السلام می‌فرمایند: همه خلق از درک و شناختِ جایگاه او عاجز هستند.

جابر ابن زرید جعفی که از اصحاب سرّ ائمه علیهم السلام است، می‌گوید: از امام صادق علیه السلام سؤال کردم چرا فاطمه زهرا علیها السلام، زهرا نامیده شدند؟ فرمودند: لأنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَهَا مِنْ نُورٍ عَظِيمٍ، فَلِمَّا أَشْرَقَتْ أَضَاءَتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِنُورِهَا، وَغَشِيَتْ أَبْصَارَ الْمَلَائِكَةِ وَخَرَّتِ الْمَلَائِكَةُ لِللهِ سَاجِدِينَ وَقَالُوا: إِلَهُنَا وَسَيِّدُنَا، مَا هَذَا النُّورُ؟ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِمْ: هَذَا نُورٌ مِّنْ نُورِي وَأَسْكَنْتَهُ فِي سَمَايِّي، خَلَقْتَهُ مِنْ عَظِيمِي أَخْرَجْتَهُ مِنْ صَلْبِ نَبِيٍّ مِّنْ أَنْبِيَائِي

أُفْضَلُهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَأُخْرَجَ مِنْ ذَلِكَ النُّورَ أَئْمَةٌ يَقُومُونَ بِأَمْرِي
يَهُدُونَ إِلَى حَقٍّ وَأَجْعَلُهُمْ خَلْفَائِيَّ فِي أَرْضِي بَعْدَ انْقِضَاءِ وَحِيٍّ»^(۱۱).

زیرا خداوند فاطمه زهرا [عليها السلام] را از نور عظمت خویش خلقت
نمود، هنگامی که این نور در جهان آفرینش تابیدن گرفت، تمام
آسمانها و زمین را روشن نمود، چشمان ملاکه در اثر تلاؤ این نور
بسته شد و در پیشگاه خداوند به سجده افتادند و از خداوند سؤال
نمودند: ای پروردگار ما، این نور چیست؟ خداوند به آنان وحی
نمود: این نور، از نور من است که در آسمانها آنرا جای دادم و این نور
از عظمت من آفریده شده است. این نور را از صلب پیامبری که بر
همه پیامبران برتری داده ام، خارج می نمایم و از آن نور، امامانی را که
به امر من قیام می کنند و به سوی حق هدایت می نمایند را خارج
می کنم و ایشان را آنگاه که وحی از مردم قطع گردد، جانشینان خود در
زمین قرار می دهم.

پس فاطمه زهرا [عليها السلام] از نور عظمت خداوند خلقت شده و جسد ایشان از
میوه های بهشتی تشکیل یافته و برترین مخلوق خداوند، واسطه انتقال آن نور به
این جسد می باشند. اما چنین موجودی با این همه عظمت برای چه به دنیا آمده
است و در آخرت چه خواهد کرد؟

۱-بحار الانوار، جلد ۴۳، صفحه ۱۲۲.

امام صادق علیه السلام روایتی را از پیامبر ﷺ نقل می فرمایند:

«قال رسول الله : خلق نور فاطمة قبل أن تخلق الأرض والسماء فقال بعض

الناس : يا نبی الله فليسـتـ هـيـ إـنسـيـةـ ؟ فقال : فاطمة حوراء إنسية . فقالوا :

يا نبی الله كـيفـ هـيـ حـورـاءـ إـنسـيـةـ ؟ قال : خلقـهاـ اللهـ عـزـوـجـلـ منـ نـورـهـ قـبـلـ آـدـمـ .

يـخـلـقـ آـدـمـ إـذـ كـانـتـ الـأـرـوـاحـ . فـلـمـاـ خـلـقـ اللهـ عـزـوـجـلـ آـدـمـ عـرـضـتـ عـلـىـ آـدـمـ .

قـيلـ يـاـ نـبـيـ اللهـ وـأـيـنـ كـانـتـ فـاطـمـةـ ؟ قال : كـانـتـ فـيـ حـقـةـ تـحـتـ سـاقـ العـرـشـ .

قالـواـ يـاـ نـبـيـ اللهـ فـمـاـ كـانـ طـعـامـهـ ؟ قال : التـسـبـيـحـ وـالتـقـدـيسـ وـالتـهـليلـ

وـالتـمجـيدـ »^(۱).

[امام صادق علیه السلام از پیامبر گرامی اسلام ﷺ نقل فرمودند که: نور

فاطمه زهرا [علیهم السلام] قبل از خلقت آسمانها و زمین خلق گردید. بعضی

از حاضرین گفتند: ای رسول خدا آیا او انسان نیست؟ حضرت

فرمودند: فاطمه [علیهم السلام] حوریه‌ای انسان نما است. آنان گفتند: ای

رسول خدا! چگونه او حوریه‌ای انسان نماست؟ حضرت فرمودند:

خداؤند عزوجل او را ز نور خویش قبل از خلقت آدم [علیهم السلام] آنگاه که

اروح وجود داشتند خلق نمود. هنگامی که آدم [علیهم السلام] توسط خداوند

خلق گردید نور فاطمه [علیهم السلام] به آدم [علیهم السلام] عرضه گردید. آنان مجدداً

سؤال کردند: در این هنگام فاطمه [علیهم السلام] در چه جایی قرار داشت؟

حضرت فرمودند: او در صندوقچه‌ای زیر ساق عرش الهی قرار

داشت. آنان گفتند: ای رسول خدا [عليه السلام]! طعام او در آن هنگام چه بود؟

حضرت فرمودند: تسبیح، تقدیس، تمجید و تهلیل ذات اقدس ربوی.

عبدت حضرت زهرا [عليه السلام]:

در پایان این روایت رسول الله [صلی الله علیه و آله و سلم] می‌فرمایند: غذای فاطمه [عليه السلام] در عالم بالا قبل از هبوط به این عالم، تسبیح و حمد الهی بوده است. بیان این مسئله شاید ارتباط بین تسبیحات خاص حضرت زهرا [عليه السلام] و جایگاه ایشان را روشن گرداند. فاطمه‌ای که در قائمه عرش الهی به ودیعت نهاده شده و طعام او تسبیح گفتن است، معلوم است که آنقدر در محراب عبادت می‌ایستد که زانوان

مبارکش متورم می‌گردد:

«ما كان في هذه الأمة عبد من فاطمة [عليه السلام] كانت تقوم حتى تورّم

قدمها»^(۱).

در این امت کسی عابدتر از فاطمه زهرا [عليه السلام] نبود. ایشان آنقدر به

عبادت می‌ایستادند تا پاها ایشان متورم می‌گردید.

عبادتهای فاطمه زهرا [عليه السلام] حکایت از آن دارد که ایشان از اصل خویش

یعنی همراهی با ذکر خداوند در سایه عرش الهی جدا نگردیده‌اند. دیگر روایات

۱- مناقب ابن شهربآشوب، جلد ۳ صفحه ۳۸۹ (این جمله از حسن بصری نقل شده است).

جلوه‌های دیگری از شخصیت والای ایشان را نمایش می‌دهند.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند:

«فمن عرف فاطمة حق معرفتها فقد أدرك ليلة القدر»^(۱).

اگر کسی فاطمه علیه السلام را درست بشناسد شب قدر را درک نموده است.

امام صادق علیه السلام در روایت دیگری فرمودند:

«هي الصديقة الكبرى وعلى معرفتها دارت القرون الاولى»^(۲).

او صدیقه کبری است و گردش روزگاران گذشته براساس شناخت جایگاه ایشان بوده است.

حضرت زهرا علیها السلام پاره‌ای از وجود رسول خدا علیهم السلام:

«خرج رسول الله ﷺ وهو آخذ بيده فاطمة فقال : من عرف هذه فقد عرفها ومن لم يعرفها فهي فاطمة بنت محمد، وهي بضعة مني وهي قلبى وروحى التي بين جنبي فمن آذها فقد آذاني ، ومن آذاني فقد آذى الله»^(۳).

روزی پیامبر ﷺ دست فاطمه علیه السلام را گرفته بیرون آمدند و

۱-بحار الانوار، جلد ۴۳ صفحه ۶۶. تفسیر فرات کوفی، صفحه ۵۸۱.

۲-امالی شیخ طوسی مطہری، صفحه ۶۶۸.

۳-بحار الانوار، جلد ۴۳ صفحه ۵۴.

پاره تن من است، او قلب و روح من می باشد که در سینه من قرار دارد.
هر که او را بیا زارد مرا آزربده و هر که مرا بیا زارد خدا را رنجانده است.

بنابر این روایت، پیامبر ﷺ حضرت زهرا علیها السلام را پاره‌ای از وجود خویش معرفی کرده‌اند: «بضعه منی» این تعبیر که در بسیاری از منابع شیعه و سنتی به چشم می‌خورد، دارای نکته‌ای است:

رسول الله ﷺ نفرموده‌اند فاطمه ؑ پاره‌ای از تن من یا جسد من است. بلکه از ایشان به عنوان پاره‌ای از وجود من یاد کرده‌اند. یعنی فاطمه ؑ پاره‌ای از شخصیت و هویت من است. فاطمه ؑ از هویت نبوت ختمیه و رسالت الهیه منشأ یافته است. در همین روایت پیامبر ﷺ حضرت زهرا ؑ را قلب خویش نامیده‌اند. قلب رسول الله ﷺ مثل سایر قلبهای نیست. قلب ایشان مالامال از علوم اوّلین و آخرین است. تمام علومی که به همهٔ انبیاء ؑ داده شده بود نزد ایشان است. عقل تمام اولیاء و انبیاء از ابتدای انتهاء نزد رسول خاتم ﷺ است و تجسیم همهٔ این کمالات در وجود مبارک حضرت زهرا ؑ می‌باشد.

طبق روایتی که عرض شد نه تنها اکنون بلکه گرددش روزهای نخستین خلقت با شناخت فاطمه علیها السلام صورت می‌گرفته است. یعنی اگر در زمانهای گذشته [قلی، از این عالم] معرفت فاطمه علیها السلام نبود، گردش، و حرکتی، در عالم نبود.

به عبارت دیگر دوام حرکت آفرینش، دائر مدار معرفت فاطمه زهراء^ع بوده است.

رفتار اصحاب پا حضرت زهراء علیها السلام

با این همه عظمت و تأکیدات فراوان رسول الله ﷺ مردم در زمان ایشان نسبت به جایگاه حضرت زهرا ؑ چه برخوردي داشتند؟ این چند روز گذشته با حضرت فاطمه ؑ چه کردند؟ وقتی غاصبین پشت درب خانه امیرالمؤمنین ؑ آمدند، امام ؑ خواستند برای باز کردن درب خانه بروند اما فاطمه زهرا ؑ از رفتن مولی ؑ جلوگیری نمودند این در زمانی است که دومی (علیه ما علیه) پشت درب خانه آمده تا برای اولی (علیه ما علیه) بیعت بگیرد. دومی (علیه ما علیه) گفت:

«والّذى نفس عمر بيده لتخرجنّ أو لأحرقّنها على من فيها». فقيل : يا أبا

حفظ! إنّ فيها فاطمة . فقال وإن»^(١) .

قسم به آنکه جان عمر در دست اوست یا از خانه خارج می‌شوید یا
خانه را با اهل آن به آتش می‌کشم. به او گفتند: ای عمر! در این خانه
فاطمه [عائیل] حضور دارد. گفت: هر چند که فاطمه هم باشد خانه را
به آتش خواهم کشید.

۱- الامامة والسياسة، جلد ۱ صفحه ۱۹. (جالب توجه اینکه کتاب مذکور از معتبرترین منابع اهل سنت به شمار می رود و مؤلف آن ابن قتیبه در قرن سوم می زیسته است)

حضرت زهرا عليها السلام خطاب به آنها فرمودند: من مردمی از شما بی شرم تر و بد حضورتر نمی یابم. شما پیکر مطهر رسول الله صلی الله علیہ و سلّم را رها کرده اید و برای غصب حق ما شتاب می کنید^(۱).

آن مهاجمین در سایه رسول الله صلی الله علیہ و سلّم رشد کرده و به موقعیت های بالا دست پیدا نمودند. اما با ارتحال ایشان پیکر مطهر او را رها نموده و به دنبال دنیا می دوند. حالا هم درب خانه دختر پیامبر صلی الله علیہ و سلّم را به آتش می کشند.

واقعاً این یک سؤال جدی است؛ در این دو سه روز چه اتفاقی افتاد که مردم این گونه بی وفا شدند. مردمی که تا دیروز پیامبر صلی الله علیہ و سلّم را می دیدند و پشت سر ایشان نماز می گذارند و در هنگام خدا حافظی پیامبر صلی الله علیہ و سلّم و حلالیت طلبیدن ایشان تمام مسجد غرق در گریه شد. اینها همان مردم بودند. همین جمعیت رجاله جمع شدند و درب خانه دختر رسول خدا صلی الله علیہ و سلّم را آتش زند.

هصائب حضرت زهرا عليها السلام لز زبان رسول الله عليها السلام :

سعید بن جبیر از ابن عباس نقل می کند که گفت: روزی پیامبر صلی الله علیہ و سلّم نشسته بودند امام حسن عليه السلام آمدند حضرت به او خوش آمد گفتند و از او با گشاده روی استقبال نمودند و بر زانوی راست خود نشاندند. بعد از آن امام حسین عليه السلام آمدند به همین صورت بر زانوی چپ رسول الله صلی الله علیہ و سلّم نشستند. سپس

فاطمه زهرا علیها السلام آمدند و مقابل رسول الله ﷺ نشستند. امیرالمؤمنین علیه السلام نیز آمدند و پیامبر ﷺ ایشان را سمت راست خود جای دادند. هر کدام از اینان که می‌آمدند رسول خدا ﷺ به شدت می‌گریستند. کسی سؤال کرد: یا رسول الله! چرا اینقدر گریه می‌کنید؟ آیا از این چهار نفر هیچ یک شما را مسرور نمی‌کند؟ پیامبر ﷺ در پاسخ شروع به بیان فضایل و مصائب تک تک ایشان نمودند. وقتی نوبت به سخن گفتن در مورد حضرت زهرا علیها السلام رسید، پس از بیان شمه‌ای از فضایل ایشان، فرمودند:

«إنِّي لَمَّا رأَيْتَهَا ذَكَرْتُ مَا يَصْنَعُ بَهَا بَعْدِي»^(۱).

من وقتی فاطمه علیها السلام را دیدم به یاد مصائبی افتادم که بعد از من خواهد دید.

آیا اهل سنت که این روایات را نقل کرده‌اند^(۲)، به آنچه نقل می‌کنند، توجّه دارند؟

اگر رضای حضرت فاطمه علیها السلام رضای خداست، اگر غصب او غصب خداست، وقتی به ابو بکر و عمر خطاب کرده فرمودند:

«إِنِّي أُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ أَنَّكُمَا أَسْخَطْتُمَا وَمَا أَرْضَيْتُمَا»^(۳).

خداؤند و ملائک را شاهد می‌گیرم که شما دو نفر مرا آزردید و راضیم ننمودید.

۱- امالی شیخ صدقی محدث، مجلس ۲۴ حدیث ۲ صفحه ۹۹. وبخار الانوار، جلد ۲۸ صفحه ۳۷.

۲- فرائد السمعطین، جلد ۲ صفحه ۲۵.

۳- الامامة والسياسة، جلد ۱ صفحه ۲۰.

کسی که صدیقهٔ کبری علیهم السلام را بیازارد از صراط حق منحرف نشده است؟

گفته می شود که حرف نزنید و نگویید در آن زمان چه اتفاقی افتاده و این حرفها چه سودی دارد؟ چه سودی دارد که بدانیم خلیفه پیامبر ﷺ چه کسی بوده؟ اتفاقاً تمام کلام در همینجا است. باید بدانیم که خلیفه اول چه کسی بود تا حق معلوم شود. باید دانست آن کسانی که راه حق را بستند و مردم را به سوی باطل سوق دادند، چه کسانی بودند تا بتوانیم برای رسیدن به سعادت از حق پیروی نموده از باطل دوری نماییم. در زیارت آیینه خواهیم:

«الحقّ ما رضيتموه والباطل ما أُسخطتموه»^(١).

حق آن چیزی است که از آن راضی و خشنود هستید و باطل آن چیزی

است که از آن ناراضی می‌باشد.

«كأني بها وقد دخل الذلّ بيتهما»^(٢).

گویی می‌بینم، ذلت به جای عزّت کنونی، وارد خانه فاطمه^{علیها السلام} می‌گردد.

چه ذلّتی بالاتر از این که عده‌ای پشت درب خانه جمع شوند تا خانه را آتش بزنند؟ حرمت حضرت فاطمه زهراءعلیها السلام هتك می‌شود. چه هتكی از این بالاتر که حضرت امیرالمؤمنینعلیه السلام ایستاده باشند و در مقابلشان ناموس ایشان را کتن بزنند؟

١- المزار، صفحة ٥٧٠ و مفاتيح الجنان.

^٢- امامی شیخ صدوق رض، مجلس ٢٤ حدیث ٢ صفحه ٩٩. وبخار الانوار، جلد ٢٨ صفحه ٣٧.

این ابی الحدید نقل می‌کند: من نزد استادم ابو جعفر نقیب قصہ هبّار بن اسود و فتح مکّه را می‌گفتم. پیامبر ﷺ پس از ورود به مکّه خون چند نفر را مباح کردند. یکی از آنها هبّار بن اسود بود. او با پرتاب نیزه به طرف هودجی که در آن زینب ریبیه رسول الله ﷺ بود، ایشان را ترساند و در اثر این ترس کوکش سقط شد. پیامبر ﷺ به سبب این جرم دستور قتل او را صادر کردند. ابن ابی الحدید می‌گوید: استادم گفت: اگر پیامبر ﷺ زنده بودند خون کسی که دخترشان فاطمه ؑ را ترساند و جنین او محسن را سقط کرد را مباح می‌دانستند^(۱).

به این جمله که در کتاب میزان الاعتدال نوشته ذهبی از اهل سنت است، دقت کنید:

«إِنَّ عُمَرَ رَفِسْ فَاطِمَةَ حَتَّى أَسْقَطَتْ بِمُحَسِّنٍ»^(۲).

عمر (علیه ما علیه) با لگد به فاطمه ؑ زد که منجر به سقط جنین ایشان، محسن ؑ گردید.

ابو بصیر می‌گوید از امام صادق ؑ پرسیدم : چرا فاطمه زهراء ؑ در جوانی از دنیا رفتند؟ حضرت فرمودند:
 «وكان سبب وفاتها أنْ قنفذ مولى عمر لكرها بنعل السيف بأمره فاسقطت محسناً ومرضت من ذلك مرضًا شديداً»^(۳).

۱- شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، جلد ۳ صفحه ۳۵۱.

۲- میزان الاعتدال، جلد ۱ صفحه ۱۳۹ شماره ۵۵۲.

۳- دلائل الامامة، صفحه ۱۳۴.

سبب از دنیا رفتن حضرت زهرا [علیها السلام] این بود که قنفذ غلام عمر [علیه ما علیه] به دستور اربابش با قسمت انتهایی غلاف شمشیر (که از جنس فلز است) به شدّت به سینهٔ حضرت [علیها السلام] کوبید و در نتیجه محسن [علیها السلام] سقط گردید و حضرت [علیها السلام] به شدت مريض شدند.

«السلام عليكم ورحمة الله وبركاته»

خود آزمایی:

- ۱ - به چه دلیل ما باید به ائمه اطهار علیهم السلام شناخت و معرفت داشته باشیم.
- ۲ - معنای عصمت چیست، آیا مقام حضرت فاطمه علیها السلام بالاتر از عصمت است، چرا؟
- ۳ - سبب نامگذاری حضرت فاطمه علیها السلام چه بود و آیا شناخت کامل ایشان امکان‌پذیر است؟
- ۴ - داستان آفرینش حضرت فاطمه علیها السلام را بیان نمایید.
- ۵ - حضرت زهرا علیها السلام پاره‌ای از وجود رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشد، یعنی چه؟
- ۶ - در کتب اهل سنت ماجرای حمله به خانه حضرت زهرا علیها السلام چگونه نقل شده است؟
- ۷ - ابن ابی الحدید در رابطه با ترساندن حضرت فاطمه علیها السلام چه می‌گوید.
- ۸ - نقش عمر (علیه ما علیه) در شهادت حضرت زهرا علیها السلام چه بود؟
- ۹ - به چه دلیل باید نسبت به حوادثی که اصحاب برای حضرت زهرا علیها السلام به وجود آورددند، آگاهی یابیم؟
- ۱۰ - قسمتی از گفتار پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در بیان مصائب حضرت زهرا علیها السلام را نقل کنید.

به سوی معرفت ۱۳

۲۳

... سعید بن جبیر از ابن عباس نقل
می‌کند که گفت: روزی پیامبر ﷺ نشسته بودند امام حسن عسکری آمدند
حضرت به او خوش آمد گفتند و از او با
گشاده رویی استقبال نمودند و بر زانوی
راست خود نشاندند. بعد از آن امام
حسین عسکری آمدند به همین صورت بر
زانوی چپ رسول الله ﷺ نشستند.
سپس فاطمه زهراء عسکری آمدند و مقابل
رسول الله ﷺ نشستند. امیر المؤمنین عسکری
نیز آمدند و پیامبر ﷺ ایشان را سمت
راست خود جای دادند. هر کدام از اینان
که می‌آمدند رسول خدا ﷺ به شدت
می‌گردیدند. کسی سوال کرد: یا رسول
الله! چرا اینقدر گریه می‌کنید؟ ...

(صفحه ۱۷ از همین جزو)

www.yasrebi.ir

پست الکترونیک: info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات:

کاشان: حسینیه بیت حضرت آیت الله یشربی
تلفن: ۰۴۴۹۹۳۳ - ۰۴۴۵۲۷۷ نماابر: ۴۴۴۴۳۴۳

به سوی معرفت ۱۳

۲۵